

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه- کابل
۱۲ دسمبر ۲۰۱۹

آلودگی ادبی

پست "نجیب بارور" در مورد دختر "تنویر" و یادداشتی را که "شریف سعیدی" زیر آن نوشته است اگر خوانده‌اید بروید پیدا کرده بخوانید تا آگاه شوید که شاعر بودن به نفس خود امتیاز نیست و هر که شعر گفت لزوماً در درک جامعه و روابط آدم‌ها ممتاز نیست. شاعران نیز یک قشراند و پر از شخصیت‌های متفاوت. بین‌شان عامی، قومندان، سرفراز، چاپلوس، بامدارا، متعصب و انواع و اقسام تیپ‌های اجتماعی دیده می‌شود. شاعر مثل ملا، مستری، نجار و نقاش صاحب یک حرفه است که به دلیل ابزار کار (کلام) و میدان کار (عواطف انسان) بیشتر مواقع ناحق و بیجا از خودراضی و خودبزرگ بین می‌شود. یک شاعر بسیار ماهر در قافیه و ردیف، آشنا با ریزکاری‌های غزل و عرفان ممکن است در درک ابتدائی‌ترین مسایل قریه و شهرش بی‌سواد باشد، بی‌سوادتر از یک نجار ماهر. گروهی از شاعران "خوش‌کلامی" که در دامن جهاد و مقاومت و طالب‌گری پرورده شده‌اند سربازان و قومندانان جنگ‌اند، جهادی و طالب و جنگراند. با کلام خود به حریم دیگران تجاوز می‌کنند، نفرت و تعصب را دامن می‌زنند و نادانی خود را نسخه پیچیده به ذهن مردم می‌دهند. شعر و ادبیات افغانستان، به استثنای خال‌خال استثناءها، مثل میدان سیاستش عقب‌مانده، قبیله‌ئی و چتل است.